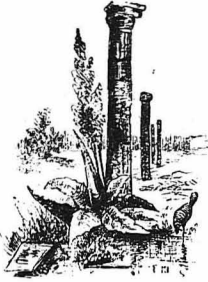

ΓΙΑΡΑΞΕΝΕΣ ΜΒΛΕΤΕΣ

|| Η ΡΕΚΛΑΜΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ||

Τά μεγαλεία των Νεοελλήνων. Τί ειπέ ο Κλεμανσό. 'Ο... Φαβροποιός της Ζακύνθου. Κεφαλοποδαρμαγειρείον η... Ωραία 'Ελλάς! 'Η παράξενος και πελυσούντες έπιγραφές! 'Ο θάνατος, ή ζωή ή λύπη και ή χαρά αδερφωμένες. 'Ο Βίκτωρ Ουγκώ και τά μαστιχάδικα τών Πατρών. 'Η Δικαιοσύνη και τά τριαντάφυλλα. Τά Κουρεία στή Σύρο. Συμβελικές εικόνες. Τί σημαίνουν τά τέσσερα Φ. 'Η κηδεία τού Βερσέ, κτλ. κτλ.

'Εγράψαμε γιά τήν μαρία που ειχεν ή περασμένη γενιά, στις Γαλλικές και τις άρχαίες έπιγραφές. Νά ήταν όμως αυτό μόνον ;

'Όταν ο Κλεμανσό ήθε στην 'Ελλάδα και τα είδε σε διάφορα μέρη της Πελοποννήσου, πήγε και στον Μισορά, όπου του έκανε έντύπωση τό γεγονός, ότι όλα τά πράγματα ήσαν **μεγάλα**, ξανά στίς... έπιγραφές :
G r a n d Café, G r a n d Restaurant, G r a n d Hotel.

Ρώτησε λοιπόν ο Γάλλος πολιτικός :
— 'Όστε δέν έμεινε τίποτε μικρό στην 'Ελλάδα ;
Στήν 'Αθήνα μάλιστα ύπήρχε, πρό καιρού και ή έξής έπιγραφή σε ένα ιδιωτικό λίκειο : «G r a n d Lycée !...» Καί σήμερα άκόμη γύρω στην 'Ομόνοια και στην όδο 'Αθηνάς, βλέπει κανείς κάτω υπόγεια ταβερνετα, με τήν έπιγραφή : Γ ρ ά ν τ - Μπόρ !...
'Εως πρό όλίγων δε στό Δημαρχείο, ύπήρχε από πάνω από ένα υπαίθριο τραχείο ή έξής έπιγραφή : «Μ ε γ α Τροχείον !»
Γενική δηλαδή άσθένεια μεγαλείων.

Στήν Ζάκυνθο κάλιν' ύπήρχε πρό ετών ή έξής έπιγραφή :
Νίνιος Σγιάρillus. Φαβροποιός
Τί ήταν δε ο φαβροποιός αυτός ; 'Αλλούστατα σιδηρουργός. 'Επειδή δε 'Ιταλιστί λέγεται «φαβρος» έγινε κι αυτός... «φαβροποιός».

'Επίσης πρό όλίγων ετών ακόμα ήταν κοντά στό Χημείο στήν 'Αθήνα τό «Γανοποιείον ή Τρίπολις», κοντά δε στήν παλιά βρύση τού Καραμυζιού τό γνωστό στήν έποχή του... «Τορνεϊόν !»
Τέτοιου είδους έπιγραφές ήσαν άφθονες μιά φορά στήν 'Αθήνα.

Ποιάς λησμώνης τόν περιφώνη... «άβδελλοποιό» τής Πλάκας και τό περιφώνη... επίσης «Μασαμπεροπολιείο ή Καλλονή !...»

Στήν όδόν 'Αθηνάς ύπήρχε επίσης πρό ετών ή κάτω έπιγραφή :
Κεφαλοποδαρμαγειρείον ή 'Ωραία 'Ελλάς !...
Πού ήθελε νά πη «πατσάς» έν υπεράτη έξελληνίσει !...

'Αλλά έκει που, άγνωστον γιάτί, ή έπιγραφές ήσαν περιφώνες και πρωτότυπες ήσαν ή έπαρχίες και τά ησιά. Και πρῶτα - πρῶτα έφάνιζε τόν ξένον, ή σύνθεσις τών έπιγραφών. 'Όπως π. χ.

'Εμπορευματοπωλείον - Συμβολαιογραφείον και Χαρτοσημοποιείον !... 'Επίσης : «'Αγρονομικοποιείον !...» 'Ακόμη : «'Εμφιπλοποιός, έπιπλοκομήτωρ και κιβωτοποιός !...» Καί από κάτω Γαλλιστί :

«Seiller, Tapissier et bahutter !...» Καί τέλος : «Ζυθοπνευματοπωλείον... πνευματοζυθοποιείον και άλγυρομανεστροποιείον !»
Καί εξακολουθούμε : «Πνευματοκλωνοποιείον», «Βιβλιοκλωνοποιείον», «Καπνοοινοπνευματοπωλείον», «'Οπλοκλωνοποιείον», «'Αλευροαρτομανεστροποιείον», «Οινοπνευματοαρτομανεστροποιείον» και τό άκρον άωτων : «Μαγειροοινοαρτοπωλείον !» Καί αρτοκωλείον μόν και οινοκωλείον καλά «Μαγειροκωλείον» όμως τί σημαίνει ; Μήπως ότι πουλάει... μαγειρούς ;

'Αλλά δέν εννε μονάχα αυτά. 'Εβλεπε κανείς έκει : 'Ιδιωτικόν... 'Επιστολιείον !, ('Ιδιωτικόν Ταχυδρομείον, δηλαδή) και «Γυναικεία πιλοκομήτωρ έκ Φλωρεντίας» και άλλα τέτοια.
Σ' ένα ποταπολείο είδαμε κάποτε και τήν έξής έπιγραφή :
'Νέου είδους τζιτζιμυριοποιείον. 'Εξέχρονται θερμοει ή εκ ρεβάτος.
'Η τζιτζιμυρίες δηλαδή.

'Αν όμως ή παραπάνω έπιγραφές σάς έαφνίζουν με τήν σύνηνη άγιο, άθώο, εύγενικό -σάν τά χέρια του. Τί γλυκά που ήσαν τότε τά μάτια του ! Με κοίταξε κάμποσο και ύστερα μου ειπε :
«'Αγαπημένη μου !...» Καί έσφύχησε... Έσφύχησε σάν παιδί, μ' έξαγνισμένη τήν καρδιά από τό μισος και τή μοχηθρία...

Και ή Κλαίρη 'Αρζάν, έσπλωμένη πάντοτε μπρούμυτα στό χορτάρι, εξακολουθούσε νά κλαίρη... νά κλαίρη.
'Ιωάννα Λεμπά

θεσή τους, τί θά λέγατε με τήν παρακάτω έπιγραφή, που ήταν μιά φορά σ' έναν από τους κεντρικούς δρόμους τού Πειραιά :
Κατασκευή οργάνων, κισάρας, μανδολίνων και έτέρον. Φέρετρα εις τιμές συγκραταβητικής !...
'Ολόκληρος φιλοσοφία ! 'Ο θάνατος και ή ζωή, έκει άδερφωμένα, ή χαρά και ή λύπη ένωμένες !

Περίεργα επίσης ήταν και τά όνόματα τών καταστημάτων, που φιγουράζαν άπάνω στις έπιγραφές. 'Αφής έποχή μιά φορά, ένα οινοπωλείον κοντά στό 'Ωδειον, που ονομαζότανε «Ψυχής 'Ιατροείον».

Στήν Πάτρα δε ύπήρχε, και ίσως νά ύπάρχη και σήμερα ακόμα «Πνευματοπωλείον ο Βίκτωρ Ουγκώ», με τήν εικόνα τού μεγάλου ποιητού, που άπάνω στό στήθος του, τού Βικτωρος Ουγκώ δηλαδή, ήταν μιά δεύτερη, μικρή έπιγραφή που έλεγε : «'Ού γάρ ύπάρχει άνώτερον πνεύμα».

Καί στή Σύρο, άπάνω σ' ένα κουρείο ήταν ή έπιγραφή : «Κουρείον ή ύπομονή» !...

'Από αύτού τού είδους τις έπιγραφές ήταν γεμάτη τότε ή 'Αθήνα και όλη ή 'Ελλάς.
'Υπήρχε π. χ. στήν 'Αθήνα «Καρνεϊόν ή Χάρις» και ή «'Αθήθεια» ! Καί «Κρεοπωλείον ή Δικαιοσύνη» !
Μέ μιά δικαιοσύνη ζωγραφισμένη δίπλα, με κλεισμένα τά μάτια μ' ένα τυφλόπαιδο και με μιά ζυγαριά στό ένα χέρι και ένα... τριαντάφυλλο στό άλλο.
'Επίσης στήν 'Αθήνα ήταν και τό «Κουρείον τό... γεροντομπούμπουνο» !

Πριν εξακολουθήσουμε τίς έπιγραφές τού είδους αύτου, άς έλθουμε και τίς συμβολικές. Πουός δέν θυμάται τά τέσσερα Φ που άνεγράφοντο σε όλες τις ταβέρνες και τις μυγαριές;

*Φίλε φέρε φάγε φύγε
κι' όταν έχεις φάγε φύγε
κι' όταν έχεις φάγε φύγε
νέ μην έρχεσαι νά πίνης.*

'Η τό ξύπνο και άτέλειστο έκείνο, που άναγραφότανε στους φούρνους ίδιος και στις ταβέρνες μιά φορά.
Σήμερα βερσέ δέν έχει αύριο έχει !...»

'Η τή ζωγραφιστή έκείνη κηδεία, που δόσημα τόν θάνατο τού... «Βερσέ» προσοποιομένου, και τήν έκφορά τών λειψάνων του, ένῶ από κάτω φιγουράριζε ένα κοίμα, τού όποιου, δυστυχώς, μόνον τόν πρώτον σιχόν ένδυμειται ο γράφον, παρακαλών όσους τόν γνωρίζουν, νά τόν συμπληρώσουν και νά τόν στείλουν στό «Μπουκέτο».

«'Ο Βερσές απέθανε, τό τζάμπα πάει στήν Πόλι !...»
'Άλλοτε θά σάς ποιμε περισσότερα.

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟ ΛΕΞΙ...

'Ο Νικόλαος Τομπάζης άναγκάστηκε κάποτε λόγω θαλασσοταραχής νά καταπλεύσει τόν Πόλο, επί Τουρκοκρατίας. 'Εκει βρήκε άγνωροβλήμενον και τόν φίλον του καπετάν Λάμπρον Σπεσιώτην. Και τούς δυο 'Ελληνες καπεταναύσις τούς προσκάλεσε ο άγός τού τόπου σε γεύμα. 'Αφού λοιπόν φάγαμε ήσαν στό κέφι. Τόνε ο Τομπάζης άγός ειπε στον Τομπάζη νά τραγουδήση. 'Ο Τομπάζης ζήτησε έναν ταμπούρα κι' άρχισε νά τό λαλάη :

*Λιψών οι κάμποι γιά νερά
Και τό βουνά γιά χιόνια,
Αιμάει κι' ο δόλιος Ζαχαριάς
Γιά Τούρκικα κεφάλια !...*

'Όταν τελείωσε τό πρώτο του αύτό τετραστικό ο Τομπάζης γύρισε στον άγά και τόν ρώτησε :
— Μπάς και σου κακοφάνηται άγά μου ; Τό τραγούδι τό λέει...
— Δέν πειράζει καπετάνι, δέν πειράζει ρεζίη Νικόλα, τού άποκρίθηκε ο Τομπάζης διοικητής. Τελείωσε τό τραγούδι σου...
